

Arrest

nr. 291 505 van 5 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Snikbergstraat 140A
1701 DILBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat "[h]et verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht" "indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid", wat in casu het geval is.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet beginnen de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijnen te lopen, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervaldag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag (artikel 39/57, § 2, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet).

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 8 maart 2022 aan de postdiensten werd overhandigd, zodat in het voorliggende geval moet worden aangenomen dat de kennisgeving van deze beslissing is gebeurd op 11 maart 2022. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg 21 maart 2022.

In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing haar ter kennis werd gebracht "*via een aangetekende brief dd. 29 maart 2022*", wat niet strookt met de gegevens die blijken uit het administratief dossier. Zij staft haar bewering op geen enkele wijze en doet derhalve geen afbreuk aan de vaststelling dat het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 8 april 2022, buiten de wettelijke termijn werd ingediend.

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter terechtzitting door de voorzitter op de laattijdigheid van het beroep gewezen, roept de verzoekende partij geen overmacht in maar repliceert zij dat aangezien de verwerende partij de beslissingstermijn niet heeft gerespecteerd, men van haar niet kan verwachten zich aan de verkorte beroepstermijn van tien dagen te houden. Zo niet komt het recht op toegang tot de rechter in het gedrang en worden de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, geschonden, aldus de verzoekende partij.

De verzoekende partij kan in dit betoog niet worden gevolgd. De wet verbindt geen sanctie aan het gegeven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van een beslissing op grond van artikel 57/6/2, § 1 *juncto* artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet de in artikel 57/6, § 3, vierde lid van die wet gestelde termijn van tien werkdagen niet heeft gerespecteerd. Ook al heeft de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing *in casu* genomen buiten de voorziene termijn van tien werkdagen, de beroepstermijn is steeds tien dagen. Hierop bestaat geen uitzondering, behoudens wanneer overmacht wordt aangetoond. Dit staat ook zo vermeld op de kennisgeving van de bestreden beslissing en wordt tevens door de verzoekende partij in haar verzoekschrift herhaald.

Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig en om die reden onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT